

DOMARKONFERENSEN I SOLLEFTEÅ vid arméns hundskola

Rapport av GENERALSEKRETERAREN

Den 26—27 augusti avhölls vid arméns hundskola en konferens för i huvudsak I klass bruksprovsdomare. Konferensen hade lockat ca 50 deltagare, fördelade på lokalavdelningarna landet över. Bland deltagarna märktes många gamla kämpar, vars uppfattning om bedömningsprinciper och vad därtill bör blivit normgivande inom domarleden; men det hade också glädjande nog mött upp många nya och unga domare för vilka bläcket knappt hunnit torka på auktorisationshandling. Av sammansättningen att döma borde det sålunda bli en givande konferens, tyckte vi inom ledningen. Det antagandet visade sig också riktigt, för konferensen gav vad man hoppats av den och måbända lite till. Bland annat fick många såväl äldre som yngre domare klart för sig, att det finns stora luckor i deras kunskande, luckor som måste täppas till på det ena eller andra sättet. Till skillnad mot tidigare konferenser rädde denna gång inte några divergerande meningar avseende bedömningsprinciperna mellan exempelvis domare från västsverige å ena sidan och från Norrland å andra sidan. Rekommendationer av tidigare konferenser jämte utförligare anvisningar i prövningsreglerna hade tydligen här satt sina spår och medverkat till att bedömningsprinciperna blivit mera enhetliga landet över. Vad som särskilt glädde konferensledningen var, att man från domarhåll inte reste några kvav på revolutionerande ändringar av de nyligen fastställda reglerna. Visserligen framskymtade det väl då och då under de två konferensdagarna, att inte samtliga var nöjda med allt, men några allvarliga anmärkningar framfördes dock inte.

TACK VARE VÄLVILLIGT TILLMÖTESGÄEN-DE av chefen för hundskolan, major Marlo Hjernquist, kunde konferensen avhållas vid skolan med alla de fördelar detta innebar. Bland annat fanns högklassigt demonstrationsmaterial på platsen för de praktiska övningarna. Dessa kunde också avhållas nära nära in på knuten av konferenssalen, vilket medförde en avsevärd tidsvinst. Vi, som hade förmånen att delta, vill uttala ett tack till major Hjernquist för den trivsamma samvaron vid hundskolan under de två dagarna. Visserligen kunde skolan inte visa upp sitt bästa ansikte på grund av den omfattande om- och nybyggnad som pågår bl a för polisväsendets räkning. Ej heller var vädrets makter nädiga första konferensdagen, då de praktiska proven avhölls, men allt fungerade bra ändå.

Ett särskilt tack bör också riktas till hr Börje Altin (Örnsköldsvik), som anförtröts provledarens svåra uppgift. Han skötte de tekniska arrangemangen på det förtjänstfulla sätt som är karaktäristiskt för en noggrann och omdömesgill person. Att det hela gick i lås — trots det ogynnsamma vädret — får helt tillskrivas provledarens ambitioner. Det hundmaterial som visades upp passade bra i sammanhanget, enär deltagarna fick en omfattande provkarta på skilda utföranden. Med undantag av prover i sökhundsgruppen kunde hundarnas arbete följas av envar i detalj, något som

är synnerligen viktigt för varje deltagare. Det var emellertid synd att figuranten av förklarliga skäl stundtals tvingades avvika från det vanliga mönstret. Gång efter annan hördes missnöje bland konferensdeltagarna över det sätt på vilket denne agerade. Många sade sig haft svårt att bedöma vissa moment, emedan figuranten inte uppträtt på rätt sätt.

DÅ KLUBBENS ORDFÖRANDE, kapten Åke Mueller, anmält förhinder att närvara, öppnades konferensen av regelkommitténs ordförande, Bo Jonsson (Malmö). Denne ledde också diskussionerna under båda konferensdagarna, en besvärlig uppgift som hr Jonsson skilde sig från med ära. Efter öppnandet följde indelning av deltagarna i sex arbetsgrupper, som under konferensen leddes av var sin ordförande, nämligen Göthe Ahlén (Hofors), Evert Franzén (Finspång), Henry Renstål (Uppsala), Åke Wihlborg (Kumla), Helge Wendin (Skutskär) och Axel Paulsson (Sollefteå).

I KONFERENSLEDNINGEN INGICK förutom hr Jonsson hr Börje Altin, generalsekreteraren och fröken Christina Bergelin. Dessa ingick dock inte i någon bestämd grupp utan föredrog att alternera mellan grupperna för att därigenom skaffa sig en uppfattning om åt vilket håll diskussionerna gick rörande de skilda problemen.

Föredrag

Konferensen inleddes med en orientering om hundskolans organisation, verksamhet m m av skolans chef major Hjernquist. Härvid fick deltagarna en närmare inblick i omfånget av verksamheten vid hundskolan. Hr Hjernquist uppehöll sig också länge vid rådande svårigheter att anskaffa för tjänstebruk lämpliga hundar. För dagen var bristen på sådana hundar skriande, framhöll hr Hjernquist, och kraftåtgärder måste snarast tas, om det allra nödvändigaste behovet skall kunna tillgodoses. Att SBK har en synnerligen viktig uppgift att fylla härvidlag ansågs självklart från hundskolans sida.

Efter den livligt uppskattade orienteringen fick deltagarna tillfälle att ställa frågor. Deltagarna fick härvid veta den motivation, som föranlett skolledningens ställningstaganden i bl a en del foderwärtsfrågor. Intressant var en fråga, som berörde forskningen. "Anser skolans ledning att hunden nu är tillräckligt kartlagd och att man därför kan slå sig till ro", undrade en av frågeställarna. På denna fråga svarade hr Hjernquist, att försett forskning inom detta område stod mycket högt på önskelistan och att man ingalunda var nöjd med vad som hittills gjorts. Han förutsatte också, att bl a klubben fortlöpande skulle få del av de resultat som nås vid skolan.

Lydnadsprov

Den första uppgiften för konferensdeltagarna blev att bedöma lydnadsprov med tre hundar i separatklass. Alla var relativt lätta att bedöma. Vissa avvikelser från normalutförandet förekom dock. Sålunda tappade någon hund apportboken på väg in till föraren. En annan ställde sig vid skallgivning. Ett mycket vanligt fel vid momentet "framåtsändande" observerades också, nämligen att föraren lät sig styras av hunden med riktningförändring som följd.

Vid det därefter följande grupparbetet fick varje deltagare i respektive grupp inför gruppens ordf redovisa sin bedömning. Med ledning härav sattes sedan ett för gruppen gemensamt betyg. Vid bedömningen av lydnadsmomenten vid prov och tävlingar brukar sällan domarna skilja sig åt i någon nämnvärd utsträckning, men i detta fall kunde ganska stora divergenser påvisas, innebärande att vissa moments utförande blev föremål för en livlig diskussion. I de flesta fall kunde de skilda ståndpunkterna sammanjämkas, men det hände också att någon inte vill ge sig utan ville ha fria händer att plädера för sin uppfattning vid den gemensamma diskussion som skulle följa efter grupparbetet.

Vid den gemensamma diskussionen blev i huvudsak endast momenten "framåtsändande", "skall på kommando" och "skottoberördhet" mera ingående behandlade. Vad det förstnämnda momentet beträffar enades konferensen om, att hund som för längre eller kortare tid avbryter momentet och gör något annat — såsom hoppar upp på någon person i hundens väg och stannar kvar där ett tag, vänder tillbaka mot föraren utan att ha fått order härom eller liknande — inte bör tilldelas *högre betyg än godkänt* för dylikt utförande av momentet. Betygsnedsättningen för den hund, som ställt sig vid momentet "skall på kommando", varierade starkt. Efter en längre diskussion enades man dock om, att hund som ställer sig upp vid detta moment inte bör ges *högre betyg än 8*. Vad skottoberördheten beträffar var man överlag osäker på, hur lång sträcka en hund får flytta sig från platsen för att få betyg, då prövningsreglerna ej ger någon anvisning härom. Man lyckades dock så småningom enas om, att hunden i detta moment får förflytta sig upptill 3 meter från platsen, dvs samma sträcka som gäller för momentet "platsliggande". Det framkom därjämte vid diskussionen rörande momentet "skottoberördhet" att tiden under vilken hundarna skall kvarligga vid momentet "platsliggande" inte tas på samma sätt överallt. En del gjorde gällande, att tiden skall tas från det ögonblick förarna lämnar hundarna, medan andra hävdade att förarna först skall ha intagit i reglerna föreskrivet avstånd, innan tidtagningen börjar. Den sistnämnda uppfattningen ansåg konferensen vara riktig. Slutligen beslöt konferensen rekommendera tävlingsledarna att inte ge order till förarna att hämta hundarna vid momentet "skottoberördhet" omedel-

Skallgivning

Hund som under skallgivningen ställer sig upp bör inte ges högre betyg än 8 (Foto: G A Eck)

Framåtsändande

Hund som för längre eller kortare tid avbryter momentet och gör något annat — såsom hoppar upp på någon person i dess väg och stannar kvar där ett tag, vänder tillbaka mot föraren utan att ha fått order härom eller liknande — bör inte tilldelas högre betyg än 5—6 (Foto: Ingvar Larsson)

bart efter skottlossningen, utan låta dessa kvarligga en stund för att domarna skall beredas möjlighet att under några ögonblick se huru skottlossningen inverkat.

Skyddstjänst I

I anslutning till bedömningen av lydnadsproven hade deltagarna också fått bedöma fem hundar i momenter "flykt av figurant med skottlossning". Resultatet av denna bedömning redovisades också i samband med redovisningen av lydnadsproven. Några skilda meningar om, hur detta moment skall bedömas framkom dock inte. Reglerna är ju också — efter sista revisionen — entydiga beträffande utförandet.

Lösning av teoretiska uppgifter

Förmiddagens grupparbete avslutades med att grupperna var för sig fick ta ställning till några tänkta bedömningsfall, närmare angivna i följande åtta frågor:

Fråga 1

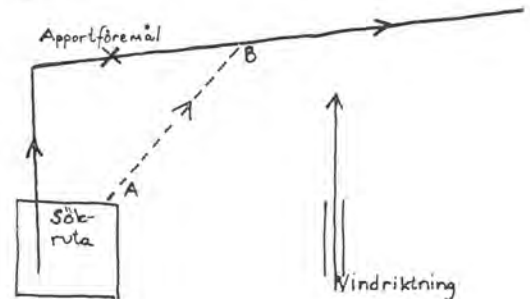
I momentet "Platsliggande" i spårhundsgruppens högre klass deltar 10 hundar. Två minuter efter momentets början reser sig hunden A och går sakta mot sin förare. I syfte att förhindra slagsmål med de andra hundarna kallar föraren till hunden A in hunden genom att kraftigt ropa "hit". Detta förorsakar att även hundarna B och C lämnar sina

platser och springer till sin förare. De övriga 7 hundarna kvarligger däremot helt oberörda.

Hur förfar Du som domare?

Fråga 2

Ej skala

Vid tävling i spårhundsgruppens segrarklass visar en hund benägenhet att dra sig framåt inom sökrutans högra del och visar härunder tydliga tecken på att styras av spårvittring. Efter två minuter tillåtes den lämna sökrutan vid A, varefter den följer den streckade linjen fram till B, en sträcka av 100 meter. Genom denna manöver hittar ej hunden apportföremålet vid C. Vid B upptar hunden spåret och föraren redovisar efter slutförd spårning fem föremål.

Sedan föraren fått vetskap om, att hunden läm-

nat sökrutan utan att ha upptagit rätt spår, inlämnar han protest. I denna framhålls att tävlingsledningen ej följt reglernas bestämmelser.

Hur bör ett sådant ärende handläggas av en fullmäktig?

Fråga 3

I rapporthundsgruppens segrarklass deltar fem hundar, här benämnda A, B, C, D och E. Hunden A avverkar rapportföringen på 20 minuter. Hunden B protokollförs för 20 sekunder sämre tid än A och hundarna C, D och E får samtliga 34 sekunder sämre tid än hunden B. Samtliga hundar utför rapportföringen utan anmärkning.

Hur betygsätts de fem hundarnas prestationer?

Fråga 4

I spårhundsgruppens segrarklass uppvisar en förare efter avslutad spårning samtliga apportföremål. Av dessa är emellertid fyra stycken söndertuggade av hunden, vilket domarna delvis kunnat konstatera redan under spårningens första del. I övrigt har hunden utfört spårningen utan anmärkning.

Betygsätt prestationen.

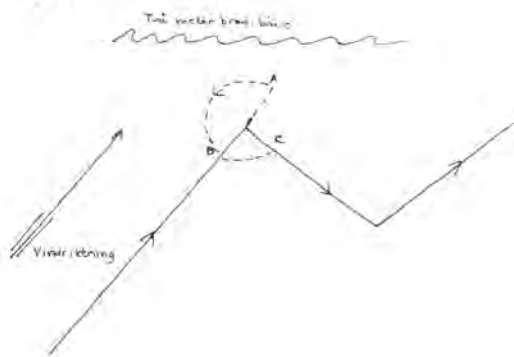
Fråga 5

I momentet "Apportering" (i högre klass "Apportering och hopp över häck") kastar föraren föremålet i medvind. Efter nedslaget ca 15 meter från föraren rullar föremålet ca 5 meter in i ett högt gräsbestånd, där det försvinner. Efter förarens kommando springer hunden snabbt ut drygt 10 meter och börjar ihärdigt söka. I snabba slag arbetar den över en stor yta. Först efter ca 2 minuter slår hunden in i det höga gräset. Efter en stunds letande tar den upp föremålet och springer snabbt in till förarens vänstra sida, där den sittande avlämnar föremålet efter kommando. Hunden tuggar inte på föremålet och föraren har hela tiden förhållit sig passiv. I högre klass hoppar hunden utan anmärkning.

Vilket betyg kan högst ges i

- Appellklass?
- Nybörjarklass?
- Högre klass?
- Segrarklass?

Fråga 6

I spårhundsgruppens segrarklass förvarar en hund förbi vinkeln till punkt A ca 20 meter. Den slår därefter åt vänster och följer snabbt den svackade linjen efter ett par sekunders uppehåll vid B fram till spåret vid C.

Om hunden i övrigt utför spårarbetet utan anmärkning och finner samtliga föremål, vilket betyg kan då anses försvarligt?

Fråga 7

I momentet "avsökande av område efter gömd figurant" i skyddhundsgruppens segrarklass upplör sig ekipaget enligt följande: Efter fem minuters väl genomfört arbete, systematiskt och energiskt, gör hunden ett långt slag in i skogsområdet och finner figuranten samt blir stående hos denne utan anmärkning i vad avser uppträdandet. Hunden ger emellertid inget ståndskall. Föraren upptäcker dock hunden mellan träden och beger sig springande mot hunden för att hämta densamma.

Hur betygsätts momentet

- "Avsökande av område"?
- "Ståndskall på figurant"?

Fråga 8

Sakstövning

En hund är inlärd att inom området uppleta föremål och utför letandet utan kommando från föraren, kanske ej systematiskt men med vilja att leta efter föremålen. Denna hund finner alla föremålen. En annan hund måste kommanderas och dirigeras av föraren att söka i zick-zack. Denna hund, som dirigeras av föraren, är således mycket beroende av honom. Även denna hund finner alla föremålen.

Hur betygsätts de två hundarnas prestationer?

Resultat av grupparbetet med de teoretiska uppgifterna återfinns på sid 172.

Skyddstjänst II (fortsättning)

Lördagseftermiddagen anslogs till prov med ett mindre antal skyddshundar i nybörjarklass och högre klass. Den otjänliga väderleken medförde, att behållningen av dessa praktiska prov ej blev den väntade. Vissa saker inträffade dock, som gav tillräckligt underlag för det därpå följande grupparbetet. Skillnaden i betygsättningen blev också avsevärd i en hel rad moment. Vid det därpå följande grupparbetet hade det varit önskvärt, att de som redovisat onormalt stora avvikelser på ett långt bättre sätt än som skedde motiverat varför de bestämt sig för det ena eller andra betyget. Många gav alltför lätt vika för andras argumentering, en tendens som sedan smittade av sig vid den gemensamma diskussionen. Här kröp mången med andra ord bakom gruppens gemensamma betyg utan att göra en min av att vilja slåss för den uppfattning, som nedtecknats i protokollet. Den allmänna diskussionen förlorade härigenom till stor del sitt värde.

Demonstration med narkotikahund

Andra konferensdagen inleddes med en demonstration med en av de narkotikahundar, som var under

Platsliggande och Skottoberördhet

För erhållande av betyg får hunden under momenten Platsliggande och efterföljande Skottoberördhet förflytta sig upptill 3 meter från platsen. Tidtagningen för momentet Platsliggande skall tas från det ögonblick förarna intagit i reglerna föreskrivet avstånd. Hämtning av hundarna efter momentet Skottoberördhet bör inte ske, förärr domarna beretts möjlighet att under några ögonblick se hur skottlossningen inverkat (Foto: Ingvar Larsson)

utbildning vid hundskolan. Demonstrationen leddes av byråinspektör Axel Paulsson, sedan denne dessförinnan lämnat en orientering om verksamheten vid det statliga polishundväsendet.

Demonstrationen tillgick på så sätt, att konferenssalen utrymdes av så gott som alla deltagarna. Genom fönstren hade man sedan god möjlighet att följa hundens arbete. Ingen utom föraren visste var narkotikan gömtes. Den som skulle göra jobbet var en labrador retriever, 11 månader gammal. Det var fascinerande att se med vilken arbetsvilja hunden utförde sökandet samt den noggrannhet den härunder visade. Det tog ej heller lång tid för hunden att finna den väl dolda narkotikan. I stort sett skilde sig inte hundens arbetssätt från en vanlig sakstövning. Det måste dock anses såsom avsevärt svårare att arbeta inomhus än utomhus. Det förnämliga utförandet vittnade därför om att narkotikahundarnas utbildning anförtröts en mycket sakkunnig person, nämligen Sten-Sture Forsh (Stockholm).

Mentaltest

I programmet ingick också att deltagarna skulle få övervara en test av salubjuden hund. Sedan det fastställda testschemat gått igenom fastslog hr Paulsson i egenskap av testledare vid nedräkningen av de uppnådda poängen att man avsåg att rekommendera köpet. Några invändningar häremot hade ej heller konferensdeltagarna. Några av dessa framhöll emellertid i anslutning härtill, att hunden knappast skulle klara ett vanligt karaktärsprov. Detta påstående slog ned som en bomb i församlingen och den uppmärksamme kunde ej undgå att studera hr Paulssons minspel. En våldsam diskussion utbröt, men som tur var kom lunchen emellan och lugnade ned stämningen. Den diskussion som sedan följde blev enligt mångas mening den mest intressanta

och samtidigt mest givande under hela konferensen. Det visade sig nämligen, att deltagarna under lunchuppehållet delat upp sig i ungefär två lika starka läger. De som ansåg att hunden med största sannolikhet ej skulle klara ett karaktärsprov åberopade som skäl härför, att hundens dådkraft visat sig alltför ringa. Anhängarna av denna uppfattning lät sig inte heller övertygas trots en stark — för en lyssnare också saklig — argumentering om motsatsen.

Konferensen kunde emellertid fastslå att hittills tillämpade bestämmelser för karaktärsprov borde ändras därhän, att hundens nervkondition och tillgänglighet också borde prövas vid provet. En rekommendation lämnades även till utbildnings- och aspirantkommittén, innebärande att bedömning av karaktärsprov borde ingå i det praktiska provet för domaraspiranter.

Diskussion rörande skilda problem

Som sista punkt på det digra programmet upptogs sådana problem som väckts under grupparbetet. Till denna diskussion hade fanjunkare Hilmer Johansson inbjudits. Han hälsades välkommen med en varm applåd. Under denna diskussion påpekades först från en av grupperna att regeltexten på sid 48 blivit missvisande genom att ett ord "och" felaktigt intagits på andra raden nedifrån.

En annan grupp hade bett att få momentet "hopp över hinder" i appellklass diskuterat. Man ansåg att alltför stor oklarhet rådde beträffande bedömningen i sådana fall föraren startade samtidigt som hunden.

Konferensen ansåg att i de fall detta skedde skulle betyget sänkas. Det intressantaste av de väckta problemen var bakspårning. Här ville många hålla kvar hunden i sökruatan tills den upp-

tagit spåret i rätt riktning eller att tiden för uppsoeket utlupit. Detta blev emellertid inte konferensens ståndpunkt. Tar hunden upp bakspår, får den fortsätta i fel riktning ända tills den själv eller föraren upptäcker detta.

Konferensens avslutande

Klockan 15.30 hade det digra två-dagarsprogrammet genomgått och ordförande förklarade då konferensen avslutad samtidigt som han riktade ett tack till deltagarna för den saklighet varmed överläggningarna förts.

Kommentarer av BO JONSSON

AV FÖRESTÄENDE REFERAT framgår att det var två arbetsfyllda dagar för de cirka 50 konferensdeltagarna. Med tanke på det stora antalet domare vid ifrågavarande slag av konferenser och den tungroddhet som på grund härav stundom präglar dessa inställer sig osökt frågan, huruvida detta är den rätta formen för dylika konferensers avhållande. Starka skäl talar för att utbytet av dessa skulle kunna bli långt bättre med en annorlunda uppläggning. Är det exempelvis säkert att vad som avhandlas kommer landets samtliga domare till del? Flera frågor skulle kunna ställas, men låt oss stanna ett ögonblick vid den nämnda ett tag. Här liksom annorstädes är det fråga om tid och pengar, två nog så viktiga detaljer vid planläggning av en aktivitet. Det kan synas svårt att genomföra en konferens på annorlunda sätt än vad som hittills skett. En förutsättning för att nuvarande system skall bibehållas är dock, att konferenserna förläggas

till sådan tidpunkt att utbytet blir det önskyrda. Minst lika viktigt är det att en konferens lufas upp på det regionala planet, enär endast ett begränsat antal första klass domare kan beredas plats. Denna uppföljning bör tillgå på så sätt att sedan protokoll från konferens upprättats i respektive kretsstyrelser kallar samtliga domare inom kretsen till ett sammanträde och där under ledning av de domare som närvarit vid konferensen ifrågasätter igenom av konferensen avfattade rekommendationer m.m.

EN AV DOMARKONFERENSENS viktigaste uppgifter är naturligtvis att söka åstadkomma enhetliga bedömningsprinciper landet över. På grund härav har de tvivelsutan en stor uppgift att fylla. En förutsättning för att en konferens skall ha någon mening är dock att utfärdade rekommendationer följs av alla domare.

I STÄLLET FÖR nuvarande system med relativt många deltagare skulle man självfallet kunna tänka sig ett mindre antal utsedda av respektive kretsar. Skall en sådan omläggning ge väntat utbyte, är det dock nödvändigt med särskilda domarsammanträden inom kretsarna före konferensen för att samordna önskemålen. Ett sådant system skulle föra det goda med sig, att konferensen framför allt skulle bli betydligt billigare. Med dessa funderingar vill jag än en gång tacka deltagarna och då speciellt Ch HS för en trevlig samvaro under de båda konferensdagarna.

Resultat av grupparbetet med de teoretiska uppgifterna

Uppgift 1 (Platsliggande i spårhundsgruppens högre klass)

Samtliga grupper hade avgivit ett samstämmigt svar på denna fråga, innefattande att förare inte får vidtaga åtgärd som stör andra tävlande hundar. I detta fall ansågs det att så varit fallet, varför momentet borde göras om med alla hundar utom med den felande hunden A.

Uppgift 2 (Upptagning av spår i spårhundsgruppens segrarklass)

Denna fråga hade vållat huvudbry inom vissa grupper och den ansågs på sina håll rätt svarbedömd. Till slut enades man dock om, att hunden borde ha hållits kvar i sökruan tills den upptagit rätt spår eller tills den stipulerade tiden utlupit. Då detta inte skett, kunde förarens protest inte avslås utan denne borde ges ett nytt spår, om så påfordrades.

Uppgift 3 (Normer för betygsättning vid momentet "rapportföring" i segrarklass)

Samtliga grupper hade kommit fram till samma

Karaktärsprov

Hundens nervkondition och tillgänglighet bör även prövas vid karaktärsprov. Detta viktiga moment borde enligt konferensens mening framdeles ingå i det praktiska provet för domaraspiranter (Fotot från korningen i Sundsvall 27 maj 1967)

svar på denna fråga, nämligen att man på grund av den ringa tidskillnaden hundarna emellan inte hade fog att sänka betyget för de tidsmässigt sämsta, trots att tiden i speciellt denna grupp måste tillmätas mycket stor betydelse vid betygsättningen.

Uppgift 4 (Apportering vid spårningsmomentet i spårhundsgruppens segrarklass)

Beträffande denna fråga fördes olika meningar till torgs. Inom några grupper hade man kommit till det resultatet, att hundens behandling av apportföremålen var en sak för sig, som inte borde påverka betygsättningen. Anhängarna av denna uppfattning framhöll, att det måste vara hundens förmåga att spåra som skall bedömas och inte om den biter sönder ett eller flera föremål. Efter en längre diskussion enades man dock om, att en liten sänkning av betyget för ett så pass grovt fel måste anses försvarligt. Denna tolkning finge emellertid enligt konferensens mening inte leda därtill, att betygsänkning skulle tillgripas för den minsta lilla skräma i apportföremålen.

Uppgift 5 (Apportering och hopp över häck)

Från ett par grupper gjordes beträffande denna fråga gällande, att hunden måste ha brustit i uppmärksamhet och att sänkning av betyget därför vore befogad. Inom de övriga grupperna hade man kommit fram till motsatt uppfattning. Hunden kunde mycket väl ha följt apportens kastande med uppmärksamhet men ändock förlorat den ur sikte, när den studsade in i det höga gräsbeståndet. Denna argumentering ansågs så pass bärande, att den vann konferensens gillande. Följaktligen borde den relativt långa söktiden inte påverka betygsättningen under de i frågan angivna förutsättningarna.

Uppgift 6 (Avvikelse vid vinkel i spårhundsgruppens segrarklass)

Denna uppgift hade samtliga grupper bedömt på samma sätt. Under grupparbetet hade det dock gjorts gällande, att en del domare helst ser att hunden strikt följer själva spåret utan att ta hänsyn till sådana förhållanden, som automatiskt medför temporära avvikelser från detsamma. Konferensen underströk därför vikten av, att domarna gör sig väl förtrogna med framförallt vindriktningen för att rätt kunna bedöma hunds uppträdande på spåret. I det fall, som relaterats i frågan, ansåg konferensen det självklart att betygsnedsättningen ej vore försvarligt.

Uppgift 7 (Avsökande av område efter gömd figurant i skyddshundsgruppens segrarklass)

Denna fråga hade medtagits för att konferensledningen ville förvissa sig om, att regeländringen observerats av alla och envar. Så syntes också ha skett, för samtliga grupper hade underkänt hunden i båda momenten.

Uppgift 8 (Uppletande av föremål)

Den sista frågan på formuläret var intressant så tillvida att det gällde att bedöma två hundars vitt skilda beteenden och där resultatet i båda fallen blev det önskade. Inom några grupper hade man i första hand fäst sig vid den hund, som ar-

VOVITAL-POKALEN

(Foto: Stenbergs bilder, Malmö)

Läkemedelsföretaget Ferring AB i Malmö har i samråd med Svenska Kennelklubben beslutat utdela en utomordentligt vacker silverpokal, benämnd VOVITAL-POKALEN.

Denna pokal är icke ett vandringspris, utan utdelas varje år vid tre kynologiska högtider.

Till bästa hund vid svenska mästerskapen för brukshundar, till jakthundarna varje år genom deras remiss- och samarbetsorgan samt till "best in show" vid den årligen återkommande internationella utställningen i Stockholm.

betade utan påverkan från förarens sida, låt vara att letandet inte utfördes systematiskt. Det kunde också ligga nära tillhands att i hastigheten få denna uppfattning.

Under diskussionen framkom emellertid, att stor vikt måste fästas vid hundens arbetsätt. Att den förstnämnda hunden fann alla tre föremålen kunde ha berott på en tillfällighet. Konferensen ansåg därför att uppenbar brist i systematiken vid letandet borde medföra någon betygsänkning. Hur stor denna sänkning skall vara, finge avgöras från fall till fall, allt beroende på hur mycket hunden avviker från det vanliga mönstret.